

Аристотел је рођен 384 п.н.е. у Стагири (у Тракији) на обали Егејског мора. Његов отац био је лекар на двору македонског краља Аминте, Филиповог оца. После смрти родитеља, са 17 година долази у Атину, јер га је привукла Платонова Академија чији ће ускоро постати члан. Ту је Аристотела учио Платон који га је толико волео да га је називао умом расправљања. Аристотел је слушајући Платонова предавања остао члан Академије пуних 20 година. После Платонове смрти Аристотел 348. год. п.н.е. напушта Атину и одлази на путовања по средњој Азији. Одатле на позив македонског краља Филипа одлази у Пелу тадашњу престоницу Македоније да васпитава његовог сина Александра. Причало се да је Филип поред тога што је био захвалан боговима што су му подарили сина, нарочито био захвалан што је рођен у Аристотелово доба. Колико је био успешан као васпитач довољно говоре успеси и подвизи славног Александра који је успео да хеленство прошири тј. учини оно што ником раније није успело. Вративши се у Атину Аристотел је основао своју ПЕРИПАТЕТИЧАРСКУ ШКОЛУ где је држао своја предавања. Када је стигла вест да је Александар убијен, Аристотел је био приморан да због подржавања македонске стране напусти Атину у којој боравак у то време није био пријатан. Повукао се на родитељско имање на Халкиди где је и умро 322 год. п.н.е. .

У току свог живота Аристотел је написао толико списа да човек не би веровао да га је написало једно лице. Најважнија дела из којих се сазнаје његова политичка и етичка мисао су „Политика“, „Никомахова етика“, „Еудемова етика“, „0 врлинама и пороцима“, итд...

2. ЕТИЧКО УЧЕЊЕ АРИСТОТЕЛА

А

ристотелово етичко учење представљено је и директноје биило усмерено против Платоновог мистицизма, против човековог потчињавања натчулноме, вечном животу. Његово схватање је одраз образованих људи тога времена и није било прожето мистичном религијом. Он побија митове о јединству човека и Бога и наглашава да морално савршен грађанин настаје развијањем земаљских потреба тј. политичких и научних склоности. „Човекова намена је у реалном животу „ (Аристотел « Политика »). Такође истиче да постоји велика повезаност између етике и државе јер она од грађанина захтева одређене врлине без којих човек не може користити своја политичка права нити бити од користи друштву. Целокупно његово етичко учење могло би се поделити на 3 дела :

учење о врлинама и њихова подела

учење о врлини као средини између две крајности

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com